

இரு புன்னியில் ஓடும் முட்கள்

பெல்லக்ராடி கலைஞர்

ଓଡ଼ି ପଣ୍ଡିଟଙ୍କାରୀ ରୁଦ୍ରମ୍ ମୁଟ୍କେଳୀ

ଚେଲଲକ୍କୁଟି କଣେଚଣ୍ଠ

ଜୀବନ୍ତି ବେଣିଯ୍ଣୁ

2015

ORU PULLIYIL ODUM MUDKAL (Poems) SELLAKKUDY GANESHAN

©Sellakkuddy Ganeshan & Mrs. Malarchelvi Ganeshan

First Edition : 2015 February

Pages : 72

Published by : Jeevanathy, Kalaiaham, Alvai.

Cover designed by : K.Bharaneetharan

Back cover Photo : Yathirikan

Printers : Bharanee Printers, Nelliady

Price : 250/-

ISBN : 978-955-4676-23-7

ஒரு புள்ளியில் ஓடும் முட்கள் (கவியதகள்)

செல்லக்குடி கணேசன்

©செல்லக்குடி கணேசன் & திருமதி க.மஸ்செல்வி

முதற் பதிப்பு : 2015 மாசி

பக்கம் : 72

வெளியீடு : ஜீவநதி, கலைஅகம், அல்வாய்.

அட்டை பட வடிவமைப்பு : க.பரணீதரன்

ஓளிப்படம் : யாத்ரிகன்

அச்சு : பரணீ அச்சகம், நெல்லியடி

விலை : 250/-

கால வீரர்முனிக்கு

புதைப்பில்

வழகாம்பாக சுதங்குதான்

கூறுகூட காப்பிரிமுலி குந்த கீ வீரப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலை குந்த வீரப்புவைக் கூந்த
உடல்தாங்கு கூந்தப்பிலைக்கு கூந்தப்பிலைக்கு வீரப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை

ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை
ஏக அபு வரிடு வீரப்பிலைக்கு கூந்தப்புவை

அம்மா

திருமதி இரத்தினம் செல்லக்குட்டி

வீரப்புவை கூந்தப்புவை
வீரப்புவை கூந்தப்புவை

அன்றோ
அமரர் செல்லக்குட்டி இரத்தினசபாபதி

பதிப்புரை

ஜீவந்தியின் 42 ஆவது வெளியீடாக செல்லக் குட்டி கணேசனின் “ஓரு புள்ளியில் ஒடும் முட்கள்” கவிதைத்தொகுதி வெளிவருகின்றது. செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்கள் இலக்கியத்தின் மீதும் கவிதைகள் மீதும் இலக்கிய நிகழ்வுகள் மீதும் அளவில்லாத பற்று உள்ளவர். இவர் தனது கவிதைகளினுராடாக சமுதாயத் துக்கு வேண்டிய சீர்திருத்த கருத்துக்களை சொல்வதோடு, சமுதாயத்தில் காணப்படுகின்ற குறைகளை நிவர்த்தி செய்வதற்கான வழிகளையும் வெளிப்படுத்தி காட்டுகிறார். இவரது துளிப்பாக்கள் ஆழந்த அர்த்தம் நிறைந்தவை; மனிதனை சிந்திக்க தூண்டுபவை.

செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களின் இத் தொகுப்பிலுள்ள கவிதைகள் வாசகர்களது உள்ளத்தைக் கவரும், சமுதாயத்தில் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கையோடு ஜீவந்தி இந்நாலை வெளியிட்டு வைக்கின்றது. மேலும் நூலாசிரியர் இன்னும் பல படைப்புக்களை இலக்கிய உலகிற்கு தர வேண்டுமென வாழ்த்துகின்றேன்.

க.பரணீதரன்

மன அவசங்களுக்கு வழகாலான கவிதைகள்

செல்லக்குட்டி கணேசன் என்னிலும் வயதில் முத்தவர். எனது சிறுபராயத்திலிருந்து அவரை நான் அறிவேன். தான் வாழும் சமூகத்தை ஆழமாக நேசிப்பவராகவும், அச்சமூகத்தின் குறைநிறைகளை விமர்சன நோக்குடன் பார்ப்பவராகவும், சமூகத்தின் வளர்ச்சி குறித்து அக்கறை கொண்டவராகவும் தன்னை வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளார். இவரது சமூகம் குறித்த அதீத அக்கறையின் வெளிப்பாடுகளில் முதன்மையான ஒன்று தேவரையாளி இந்துக் கல்லூரியின் ஸ்தாபகரான திரு கா. சூரன் அவர்களுக்கு சிலையெடுத்தமை அமைந்தது. அந்தச் செயற்பாடு இவர் வாழும் சமூகத்தவர்களிடத்தே இவர் மீதான ஈடுபாட்டினையும் அக்கறையினையும் அதிகரித்திருந்தது.

வாழ்வில் அதீதமான இலட்சியப்போக்குடைய வர்களை சமூகம் புரிந்து கொள்வதற்கான கால நீட்சி மிக நீண்டது. சில சமயங்களில் அதீத இலட்சியப் போக்குடையவர்கள் இயல்பான சமூகவோட்டத்தில் முரணிகளாகப் பார்க்கப்படுவதும் நியதியாகிப் போகின்றது. அதே வகையான அதீத இலட்சியத் தன்மையினால் அவர்கள் நேசிப்புக்குரியவர்களாகவும்

விளங்குகின்றனர். இந்த இலட்சியங்களின் இருப்புக் கான சமூகப் போக்குகள் வாய்க்காதபோது விரக்தி நிலையே மிஞ்சி விடுகின்றது. இந்த விரக்தி நிலையில் நின்று சமூக ஒட்டத்தினை தரிசிக்க முனையும் ஒருவனுக்கு அதனை வெளிப்படுத்த ஏதோ ஒரு வடிவம் தேவைப்படுகின்றது. அது ஆயுதமாகும் போது வன்முறை மிஞ்சகின்றது; அதுவே இலக்கியமாகும் போது மன அவசங்களுக்கு வடிகாலாக அமைந்து விடுகின்றது.

செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களின் மன அவசங்களுக்கான வடிகால்களாகவே இந்தத் தொகுதி யில் உள்ளடங்கும் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இளமைக்காலத்தில் இவர் கவியரங்குகளிலே கவிதை பாடிவரும் ஒருவராக இருந்தார். இளமைக்காலம் தொடக்கம் இன்றுவரை சிறந்தவொரு வாசகராகவும் இலக்கிய இரசனையுள்ளம் மிக்கவராகவும் விளங்கி வருகின்றார். இவர் அவ்வப்போது எழுதிய கவிதை களைத் தொகுத்து தன் முதலாவது கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட அவரின் வாழ்நாளில் அரை நூற்றாண்டினத் தாண்டவேண்டிய நிலைமைக்கு பின்புலமாகப் பலகாரணிகள் அமைந்திருக்க முடியும். அவற்றை விரிவாக ஆராய்வது இவ்விடத்தில் பொருத்தமற்றது.

நிறைவூது நீண்ட நாட்கள் இவரின் மனத் திடை இருந்த கனவுகளில் ஒன்று இந்தக் கவிதைத்

தொகுதியால் நிறைவு பெறுகின்றது. எனினும், இவர் ஏற்கனவே அல்லவேயூர் கவிஞர் மு. செல்லையா அவர்களின் “வளர்பிறை” என்ற கவிதைத் தொகுதியை மீன்பிரசரம் செய்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதோரு முயற்சி என்பதுடன் ஒரு சமூக அக்கறையுடன் கூடிய செயற்பாடுமாகும்.

செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களின் கவிதைகள் ஜீவநதி, நீங்களும் எழுதலாம், மெட்ரோ நியூஸ், யாதும் போன்ற ஊடகங்களில் வெளிவந்தவை எனினும் இவரின் கவிதைப் பயணத்தில் ஜீவநதியின் பங்கு அதிகமாய்த் தெரிகின்றது. அல்லாய் பிச்சந் தோட்டம் செல்லக்குட்டி கணேசன் என்பதைச் சுருக்கி “அபிசேகன்” என்ற புனைபெயரிலும் கவிதைகள் எழுதி வருபவர். இந்தக் கவிதைத் தொகுதியிலடங்கும் கவிதைகளை ஒட்டுமொத்தமாகத் தரிசிக்கும் போது அவை சமூகக்கொடுமைகள், ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சாடுபவையாகவும், காலத்துக்கு ஒவ்வாத மனிதர்களை யும் அவர்களின் நம்பிக்கை வரட்சியையும் தோலூரித்துக் காட்டுவனவாகவும், இழந்துபோன வாழ்வின் உள்ள தங்களுக்காக ஏங்குபவையாகவும், போலியாக வாழ்ப வர்களின் நடிப்புக்களை ஏனானம் செய்பவையாகவும், உரிமையற்று வாழும் மனிதர்களின் சுபீட்சத்தினைத் தேடுபவையாகவும், வாழ்வின் முரண் நிலைகளில் நின்று கொண்டு வாழ்வியலின் தத்துவங்களைத் தேடுபவையாகவும் அமைந்த உள்ளடக்கங்களை

வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கவிதையின் வடிவம், அதற் கான மொழி என்பதற்கு அப்பால், கவிதைப் பொருளின் சமுதாய முக்கியத்துவம் குறித்து இந்தக் கவிதைத் தொகுதியிலடங்கும் கவிதைகளின் முக்கியத்துவம் தீர்மானிக்கப்படும்.

இந்தத் தொகுதியில் அடங்கும் கவிதைகள் துளிப்பாக்கள் என்ற ஒரு வடிவத்திலும் இயல்பான கவிதை வடிவத்திலும் அமைந்துள்ளன. ஒப்பீட்டு ரீதியில் இவரின் சாதாரண இயல்பான கவிதைகளிலும் துளிப்பாக்கள் கருத்து வீரியம் மிக்கனவாக அமைகின்றன. அத்தகைய பாக்கள் இவருக்கான தனி அடையாளத்தைத் தரவல்லனவாகத் தெரிகின்றன. பெரும் பாலான துளிப்பாக்கள் சமூக மற்றும் அரசியல் விமர்சனங்களாக அமைவதுடன் சில தத்துவார்த்த சிந்தனைகளையும் தூண்டுவனவாகின்றன.

“ஆமை வழியில்
அடிக்கடி குறுக்கீடு
முயல்கள்”

என்ற துளிப்பா, வரிகள் வலியது மெலியது தொடர்பான வாழ்வியல் யதார்த்தத்தைக் கூறுகின்றன.

எங்கள் சமூகத்தின் போக்கில் உயிரான பொருளின் முதன்மையை மறந்து எல்லாவற்றிலும் சடங்குத்தன்மையான மாந்தரின் செயற்பாட்டை விளக்க,

“பல இலட்சக் கட்டாம்
பழக்க இரண்டு நாளிதழ்
படிப்பகம்”

என்று நையாண்டி தொனிக்கப் பாடுகின்றார்.

உலக சமாதானம் பற்றிய முன்னெடுப்புக்கள் குறித்து அரசியல் உலகில் பல விமர்சனங்கள் வழக்கிலுள்ளன. இங்கு,

“ஓற்றைக் கால் தவம்
உலக சமாதானம்
வெள்ளைக் கொக்கு”

என்ற வரிகளில் வரும் “வெள்ளைக் கொக்கு” என்பது யார்? என்று சிந்திக்க முற்படும் அதேநேரம் “குளத்து மீன்கள்” தொடர்பிலும் சிந்திக்க முடிகின்றது. சர்வ தேச சமாதானத்தின் தனிப்பெரும் காவலர்களாய் தம்மைக் கூறிக்கொள்பவர்களின் நிலை என்ன? என்பதைச் சிந்திக்கவைக்கின்றது.

செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களின் துளிப்பா தவிர்ந்த ஏனைய கவிதைகளும் தன்னளவில் சில சிறப்பு களைக் கொண்டவை. எனினும், அனேக கவிதைகளில் அவர் சமுதாயத்திடம் எதிர்பார்த்து பின்னர் முரண் பட்டு, இறுதியில் தோற்றுப்போனதன் காரணத்தினால் வந்த கொடிய கோபத்தினை இறக்கி வைக்க

இடந்தேடுபவையாகின்றன. அவை இறங்க வேண்டிய இடங்களாக மனித மனங்களே அமைகின்றன.

“பறித்துப் பழகிய கரங்களுக்கு
எதுவாக இருந்தால் என்ன?
மரமாக, மலராக, மனிதனாக
பறித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்”

என்று பறிக்கப்பட்ட வாழ்வின் குரல் என்ற கவிதையில் இவர் பாடும் வரிகள் நாற்றமெடுக்கும் தேசத்தின் நிலையை தொடர்ந்து கூறுகின்றன.

இத்தொகுதியில் வரும் “அத்வைதம்” என்ற கவிதை “மகிழ்வும் ஒருநாள் மாயையாகும்” என்று முடிகின்றது. இது பற்பல அர்த்தங்களாய் விரிகின்றது. “யதார்த்தத்தின் இயக்கியல்” என்ற கவிதையில் வரும் வரிகளிலே,

“இயக்கம் தடுக்கப்படின், இயல்பு குலையும்
இயல்பு குலைந்து வேகம் கொள்ளும்
வேகம் கொள்ள உதைப்புக் கொள்ளும்
உதைப்புக் கொள்ள உடைப்புக் கொள்ளும்”

என்று சமுதாயத்தின் இயக்கமுறைகுறித்த சமூக விதியினை முன்வைக்கின்றார்.

இந்த நாட்டில் நீண்ட காலமாக நிகழ்ந்து வரும்

ஒரு வாழ்நிலை முரண்பாட்டை “சிலையான வாழ்வு” என்ற கவிதையில்,

“வாழும் மக்களுக்கு
வறிகாட்ட
மூலை முடுக்கெல்லாம்
முளைத்து நிற்கிறது
“புத்தர்” சிலை
கற்பை இழந்தோர்
நிலை கண்டு
கண்ணீர் வடிக்கிறது
“கண்ணகி” “சிலை”

என்ற வரிகள் யதார்த்தத்தின் முரணிலையைச் சரிவரப் புகட்டும் வரிகள்.

இந்தத் தொகுதியில் துளிப்பாக்களுக்கு அப்பாலுள்ள கவிதைகளை அவை கூறும் பொருளின் தீவிரத் தன்மையினால் அடையாளப்படுத்தும் போது, அத்வைதம், யதார்த்தத்தின் இயங்கியல், தோல்வி = வெற்றி, சிலையான வாழ்வு, ஒரு புள்ளியில் ஓடும் முட்கள் போன்ற கவிதைகள் படைப்பாளரின் தனிப்பட்ட வாழ்வின் முரண் நிலைகளைக் கடந்து முனைப்புப் பெறுகின்றன. அந்தக் கவிதைகளின் பொருள் தனிமனித அவசநிலை கடந்தவை.

வாழ்வின் சுமைகள் அதிகமான பழுவாய் சிரசில் சுமையேற்றும் இத்தருணத்தில் மிகுந்த தற்துணிவுடன் இந்தக் கவிதைகளைத் தொகுக்க முனைந்தமை அதிக துணிச்சலான முயற்சி. அத்துடன் அது ஒரு அடையாளத்தை அவாவிய முயற்சியும் கூட. இந்த முயற்சி ஒரு படைப்பாளியின் புதிய வரவை அறியத்தரும் அதேவேளை அவரின் கருத்துநிலை வீச்சையும் நிச்சயம் அறியத்தரும். இந்த முயற்சியை மேற்கொள்ளும் செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களை பாராட்டுவதுடன், அவரின் கவிதா அடையாளம் நிலைபெற மேலும், தொடர வாழ்த்துகின்றேன்.

இ.இராஜேஸ்கண்ணன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்.
சமூகவியல் துறை.
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்.
யாழ்ப்பாணம்.

எனக்கு நானிடும் ஒத்தடம்

சிறு வயது முதல் எனக்குள் இலக்கிய ஆர்வம் ஏற்படக் காரணமாயமெந்தது நான் வளர்த்துக் கொண்ட வாசிப்புப் பழக்கம் தான். நல்ல நூல்களும் நல்ல மனிதர்களின் தொடர்புகளும் நம் வாழ்வைப் புடமிட வழிசமைக்கின்றன. இளமைக் காலத்தில் கவியரங்குகள் என் போன்றவர்களுக்கு களம் தந்தன. அக் கவியரங்குகள் மனதில் தோன்றும் என்னங்களை வெளிப்படுத்த உதவியதோடு, மனக்கிலேசங்களைக் கொட்டித் தீர்க்கவும் உற்ற துணையாயின. மனிதன் எப்பொழுதும் பிரச்சினைகளுடனேயே வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றான். அதனை தீர்ப்பதற்காக முயன்று கொண்டிருக்கின்றான். அதற்காகப் பேசிக் கொண்டிருக்கின்றான், பேசுவதற்கு வாய்ப்பில்லாத போது அல்லது பேசியும் கேட்காதபோது கொதிக்கிறான். கொதிக்கும் போது இருப்பைத் தக்க வைத்துக்கொள்ள ஒதுங்கிக் கொள்கிறான். ஆளனி இல்லாதவனாக தனித்து விடுகிறான். ஆளனி உள்ளவர்களின் நையாண்டிக்கும் அடாவடித்தனத்துக்கும் உட்படுகிறான். இவ்வாறான தழலுக்குள் சிக்கித்தவித்த வேளையில் நான் படித்த நூல்களும் என்னை நன்றாக விளங்கிக்கொண்ட நல்ல மனிதர்களும் என் கண்முன்

வருவார்கள். என்னை ஆசவாசப்படுத்திக்கொள்வேன். அதையும் மீறி அடக்கமுடியாத ஆத்திரம் மேலிடும். அவ்வேளையில் உருவான எனது எழுத்துக்களின் தொகுப்புத்தான் “இருபுள்ளியில் ஓடும் முட்கள்”

நான் மேசை கதிரை வைத்து உட்கார்ந்து எழுதவில்லை. அநீதிகளை சீரழிவுகளைக் கண்டு பொங்கும் போது என்னுள் கருக்கொண்டவை பிரசவ மானது. பிறந்த குழந்தையை தந்தையானவன் எவ்வாறு வாஞ்சையோடு வெளியாகவும் கள்ளமாகவும் பார்ப்பானோ அதே உனர்வுடன் எனது எழுத்துக்களைத் திரும்பத்திரும்பப் பார்ப்பேன். கனவிலும் நினைவிலும் அதனை நினைத்து மகிழ்ச்சி அடைவேன். எனது முதல் எழுத்து எழுபதுகளின் நடுக்கூறில் எங்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட “கார்மேகம்” -கையெழுத்துச் சஞ்சிகையிலும், எழுபதுகளின் கடைக் கூறில் து.கலாமணி அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளி வந்த “மனோகரா” - கையெழுத்துச் சஞ்சிகையிலும் வெளிவந்தது.

கவியரங்குகளில் அன்றைய நாளில் எதுகை மோனையுடனும் சந்தங்களுடனும் கொட்டித் தீர்த்தவை யெல்லாம் கவிதை என்ற எண்ணம் பின்னர் மாற்றம் பெற்றுவிட்டது. கவிதையின் புதிய புதிய போக்குகள் குறித்து அதிகம் அறியும் நிலை ஏற்பட்டது. வாசிப்பின் மூலமும் அதிக கேட்டல் வழிமுறைகள் மூலமும் கவிதை பற்றிய எண்ணம் புடம் போடப்பட்டது. 1972/73

காலப்பகுதியில் மல்லிகையில் வதிரி.சி.ரவீந்திரன் எழுதிய

“எனது ஊரில் இரண்டு சமாதான நீதவான்கள்”
இப்போ
“எனது ஊர் இரண்டு”

என்ற துளிப்பா வெளிவந்த போது அக்கவிதை வடிவத் தில் அதிக நாட்டம் ஏற்பட்டது. நானும் துளிப்பா எழுத ஆசை கொண்டேன். அப்படி எழுதிய துளிப்பாக்கள் எனக்கு என்னை உணர்த்தின. நான் சிந்திக்க வேண்டிய வழிமுறையையும் அதற்கான வரன் முறையையும் வகுத்துக் காட்டின. என் துளிப்பாக்கள் குறித்து என்னுடன் பழகியவர்கள் சிலாகித்துப் பேசினார்.

துளிப்பாக்களுக்கு அப்பால் சென்று இன்றைய கவிதைப்போக்குகளை உள்வாங்கி என்னால் கவிதை எழுத முடியுமா? என்பது என்னுள் சந்தேகமாக நிலைத்து விட்ட வேளையில் தான் ஜீவநதி ஆசிரியர் கலாமனி பரணீதரன் அவர்கள் எனக்கு உற்சாகமளித்தார். என் கவிதைகளை உரிமையோடு பெற்றுப் பிரசரித்ததுடன் நின்று விடாமல் கண்டாவில் வெளிவரும் எம் உறவு களின் “யாதும்” சஞ்சிகையிலும் பிரசரிக்க உதவி யிருந்தார். இன்று ஜீவநதி வெளியீடாக என் கவிதைகள் வெளிவரும் வரை பரணீதரனும் அவரின் குடும்பத் தவர்களும், “கலையகத்தின்” அவை நிகழ்வுகளும் எனக்கு ஒரு தடத்தை தந்து உதவினர் என்பேன்.

நான் எழுதி வெளியிடுபவையெல்லாம் கவிதை தான் என்று மார்த்தடிக் கொள்ள நான் முனைய வில்லை. என் மனதில் ஆழமாகப் பதிந்து போன தமும்புகளுக்கு ஒத்தமாகத்தான் இந்தக் கவிதைகள் அமைந்தன. எனக்கு நானே ஒத்தடம் கொடுத்துக் கொள்கின்றேன். என்வாழ்வு அனுபவத்தின் ஒரு சில வற்றைக் கூட தமிழ்நாட்டைய அனுபவமாகக் கொண்டவர் களுக்கும் இவை ஒத்தமாக அமையலாம்.

வெறுமனே வாசிப்பு உந்தலின் விளைவால் கவிதை எழுத முற்படும் தருணங்களில் நான் எழுதும் கவிதைகளைப் படித்து, விளக்கம் சொல்லி, விமர்சனம் செய்து புடமிட்டுத் தந்தவர்கள் பலர். சாஹித்தியரத்னா தெனியான், கலாநிதி த.கலாமனி, கலாபூஷணம் வதிரி சி.ரவீந்திரன், எழுத்தாளர் நந்தினி சேவியர், இ.இராஜேஸ்கண்ணன், கலாமனி பரணீதரன், வெற்றி வேல் துஷ்யந்தன் போன்றவர்களின் வழிப்படுத் தலுக்கும், வழித்துணைக்கும் என் ஆழ்மனத்திலிருந்து நன்றி சொல்வேன். என்னுடைய எழுத்துக்களைப் படித்து அதனை விமர்சன நோக்கில் வெளியிட்டு வைத்து என்னை நானே திரும்பிப்பார்க்க வைத்த மா.பா.சி, வெல்லம்பதியானுக்கு நன்றி கூற கடமைப் பட்டுள்ளேன். என் கவிதைகளை அவ்வப்போது வெளி யிட்ட சுஞ்சிகைகளை நன்றியுடன் நினைக்கின்றேன். என் கவிதைகள் வெளிவரும் போதெல்லாம் அவற்றின் பலம், பலவீனம் குறித்து என்னுடன் கருத்துப் பகிர்ந்து

ஊக்குவித்த என்னை நேசிக்கும் உறவுகள், நட்புகளின் பட்டியல் ஒன்று என் மனத்தில் கற்சாசனமாய் பதியப் பட்டுள்ளது.

இந்தக் கவிதைகள் தொகுதியாக வெளிவரும் தருணத்தில் என்னோடு உழன்று வாழ்வின் சமை களைச் சுமந்து நிற்கும் என் மனைவி மலர்ச்செல்வி, என் பிள்ளைகள் மழுரி, மதுஷன் இவர்களின் தியாகத் தினதும் விட்டுக்கொடுப்பினதும் விளைபொருளாகத் தான் என்னுள் இருக்கும் கவிதை ஆர்வலன் உயிரோடிருக்கிறான். என்பதை பகிரங்கமாய் ஒத்துக் கொள்கின்றேன்.

என் கவிதைகள் இப்போது உங்களிடம் உங்களது மதிப்பு மிக்க விமர்சனங்களை அவாவிநிற்கின்றது. என்னை எனக்கு உணர்த்திய என் கவிதைகளின் இடத்தினை எனக்கு நீங்கள் உணர்த்தும் வரை காத்திருப்பேன்.

நன்றி

அன்புடன்

செல்லக்குட்டி கணேசன்

நன்றி

ஜீவந்தி

நீங்களும் எழுதலாம்

மெட்ரோ நியூஸ்

யாதும்

மனோகரா கையெழுத்து சஞ்சிகை - 7

தென்னியான்

த.கலாமணி

வதிரி சி.ரவீந்திரன்

இ.கிராஜேஸ்கண்ணன்

க.பரண்தரன்

எரிமலை

எரிமலை ஒன்றை நீர் ஊற்றி
அணைத்து விட்டதாக அறிக்கை விடுகிறார்கள்
அம்பலத்தாடிகள்.

அயல் வீட்டையும் நம்மையும்
நம்ப வைத்து “நாணயம்” சம்பாதிக்கிறார்கள்

இந்த அம்பலத்தாடிகளுக்கு
எதுவுமே சரியாகத் தெரியாது

எங்களுக்குத் தெரியும்
என்றோ ஒருநாள்
எரிமலை வெடிக்கும்
நெருப்பாறு ஓடும் - அவை
குளிர்ந்து இறுகும் - புதிய
கல்மேடு உருவாகும்
ஸஸ்டர் தீவு போல்.

சிலையான வாழ்வு

வாழும் மக்களுக்கு புதுமலை ரெடி முனிசிபல் குடியிருப்பு
வழிகாட்ட முனிசிபல் குடியிருப்பு, நாத்தாரி குடியிருப்பு
முனை முடுக்கெல்லாம் நாக்குமாத்தேவேங்கு
முளைத்து நிற்கிறது
“புத்தர்” சிலை முபவர்முடி முறை ரீதியில்
கற்பை இழந்தோர்
நிலை கண்டு தென்னாசினாக்கலையில் குதிரை
கண்ணீர் வடிக்கிறது தெப்பரிசெந்தாக்கிள வரியூட்டு
“கண்ணகி” சிலை.

சக்தியை உணராதார்

தீக்குச்சியை பெட்டிக்குள்
அடைத்து வைத்து
வேடிக்கை காட்டுகிறார்கள்

வெளிநாடுகளை அழைத்து வந்து
வருமானம் ஈட்டுகிறார்கள்

ஒன்றோடொன்று ஓட்ட வைத்து
உல்லாசம் காண்கிறார்கள்

பாவம் அவர்கள்!...
உறைந்து கிடக்கும்
சக்தியை உணர்ந்து கொள்ள முடியாமல்...

ஒர் ஏழையின் குரல்

இப்போதுள்ள
ஒரு தேர் போதாது...

இமுப்போம் பற்பல தேர்
இறைப்போம் பணம் கடலாய்
பரம்பரைக்கு நிலைக்கும்

வடம் பிடித்து இமுக்க
வரம்பின்றி இறைப்போம்
கரங்கொடுங்கள்...

நிரந்தரத்தை
“தறப்பாள்” வீட்டினுள் கண்டவர்கள்
கிடக்கட்டும் அப்படியே!...

கரு தேடும் வாழ்வு!...

என்னை எண்ணி நானே
வெட்கப்பட்டுக் கொள்கிறேன்.

மைந்தனிடம் பாடம் கேட்ட சிவன்
வெட்கப்பட்டானோ இல்லையோ
நான் வெட்கப்பட்டுக் கொள்கிறேன்
கவிதை எழுத
கருவுக்கு அலைந்ததை எண்ணி!...

என்னுள் உறைந்த இறைவனை
வெளியே
பெரிய பெரிய கற்சுவர்களுக்கிடையில்
தேடி அலைந்ததைப் போல்...

என் மகன் எடுத்துச் சொன்னான்
நான் கரு
என்னைப் பெற்றெடுத்த நீங்கள் கரு
உங்களைப் பெற்றெடுத்த அப்பா அம்மா கரு
அக்கா கரு

நாங்கள் எல்லாமே கருவாக இருக்கும் போது

நாங்கள் எல்லாமே
கருவாக இருக்கும் போது
கவிதை எழுத கருவுக்கா அலைகிற்கள்.

மீண்டும் ஒரு தடவை
வெட்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.

நாங்களை ஒரு தடவை வெட்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.
நாங்களை ஒரு தடவை வெட்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.
நாங்களை ஒரு தடவை வெட்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.
நாங்களை ஒரு தடவை வெட்கப்பட்டுக் கொண்டேன்.

மிருகங்கள் தம்பாட்டில்! மனிதர்கள்?...

இவர்களுக்காக காத்துக் கொண்டிருக்கிறது
வைத்தியசாலைக் கட்டில்கள்

இவர்கள்

எங்கிருந்து எதையெல்லாம்

எப்படிக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று

தெரியாமலே

கற்றுக் கொள்கிறார்கள்

பசுவொன்று எங்கள் தெருவால் நடந்து சென்றது.

படுத்திருந்த நாயோன்று

பல்லை இழித்துக் கொண்டது

பசுவும் முறைத்துக் கொண்டது

நாயும் குரைத்துக் கொண்டது

வீதி மனிதன் தன் பாட்டில்

விரைந்து சென்றான்

விடியா உலகில் இதுவும் ஒரு வழிதான்

மேடுப்புவது நகங்கருபி ... தீவிரமானிய

நாயின் எஜமான் தடியெடுத்து
நெயப்புடைத்தான் பசு அதனை
காயம்பட்டது கண்ணிப் பசு
கலங்கவில்லை கடுகளாவும்

பசுவின் எஜமான்
கெதியாய் வந்தான்
கல் எடுத்து கணதியாய்
கடுவனைத் தாக்கினான்
காயப்பட்ட கடுவன்
கத்திக் கொண்டோடியது

இப்போ இரண்டும்
தம்பாட்டில் நடக்க
பரஸ்பரம் இவர்கள்
முறைக்கத் தொடங்கினர்
காத்திருக்கும் வைத்தியசாலைக்
கட்டிலை நிரப்பிவிட!...

இருப்பை கிழந்தவர்கள்

முரணான குணமாயினும்
முறையான வளர்ப்பால்
எங்கள் எல்லைக்குள்
எல்லாமே இயல்பாயிருந்தன
ஆடு, மாடு, கோழி, பூணை
நாய்.....

எவ்னோ ஒருவன்
எறிந்த எலும்பை
எடுத்த நாய்
எல்லை தாண்டி
அவ்னோடு சென்றதனால்
எல்லாமே இயல்பிழந்தன
ஆடுதல், பாடுதல், விளையாடுதல்
பகிர்தல், புரிதல் என்று...
இன்று
இருப்பும்.....

காத்திருப்பு

அது ஒரு கறுப்பு நிலா
விடியலுக்காக
காத்திருக்கின்றது

அவனும் பிள்ளைகளும்
உணவருந்தி
உறங்கும் வேளை

யாரோ
வந்தார்கள்
வெளியே
அழைத்தார்கள்
சுட்டார்கள்
சென்றார்கள்

அவளின்
அழுகுரலில்
ஊரே
அதிர்ந்தது

பூமித்தாயின்
மடியில்
உயிர்
பிரிந்தது
இரத்தம்
உறைந்தது.

மெளனமே
வாழ்வாகிப் போன
திருவள
நாட்டில்
விடியலுக்காக
காத்திருக்கிறது
அந்த
கறுப்பு
நிலா
தனக்காக அல்ல.

வெளிவரும் தேசம்

என்னுள் ஒரு தேசம்
ஒளிந்திருக்கிறது.

அது...

வெளி வருவதும்
வெளிவராமல் போவதும்
“அவன்” செயல்

“அவன்”

இருக்கிறானா?...

இல்லையா?...

என்பது தர்க்கத்துக்குரியதல்ல
அவரவர் நட்புக்குரியது.

வெளி வந்து விட்டால்!...

.....

முள்ளி வாய்க்கால்
அள்ளிப் போன உயிர்களின்
“தவம்” என்பேன்.

மனிதர் நடுவே மந்திகள்

எம் வாழ்வில் இரண்டு தாட்டான்கள்
எங்கிருந்து எப்படி நுழைந்ததோ?...
தங்களுக்கென்று இடத்தை தக்க வைத்துக் கொண்டு
காட்டுக்குள் வாழ வேண்டியது
வீட்டுக்குள் வந்து வில்லங்கம் செய்கிறது
பலத்தைக் காட்டி பலவந்தம் புரிகிறது.

விரட்ட வேண்டியதை
வீணே அணைத்து வைத்து
அலங்காரம் செய்கிறார்கள்!...
அச்சம் ஏதுமின்றி...

குழந்தைகள் எல்லாம்
எதிர் காலத்தில்...
குரங்காக?...

நல்லது தான் அணைக்கட்டும்
மனிதனாய்ப் பிறந்து சொறிவதை விட
குரங்காய் இருந்து சொறிவது
அதிகமாய்ச் சொறிய அரிய சந்தர்ப்பம்!...

நினை)ல மாற்றம்

அன்று அப்புவும் ஆச்சியும் கட்டி வாழ்ந்த ஓலைக் குடிசை
 விறகாச்சு படுத்துறங்கிய
 கட்டி வாழ்ந்த ஓலைக் குடிசை
 விறகாச்சு படுத்துறங்கிய
 கட்டி வால்கள் அடுப்புக்கு
 இரையாச்சு சமைத்துச் சாப்பிட்ட
 சட்டி பானை ஓடாச்சு
 ஓடாச்சு அப்பு
 கட்டிய வேட்டி விளக்குக்கு
 திரியாச்சு

ஏகரை ஸ்ரீபாரவோமி

ஆச்சி முழுபொழுது பயன்படு
 கட்டிய கைத்தறிச்சேலை கூடும் நிலைமீலு
 பட்டத்துக்கு முழுபொற்றுமிழுமீலு
 வாலாச்சு முழுநீர்ப்பு

இன்று; முழுபொழுது கூடுமி
 நினைவில் மீட்டுவிளைவு முழுமீலு
 மறைத்து வைத்திருந்த ரீங்கம் மீஷார்பிஸ்ரீ முழுமீலு
 அடையாள அட்டையும் ரீங்கம் மீஷார்வா முழுமீலு
 அரச படையால் ரீங்கம் மீலு
 பறிச்சாச்சு மீஷார்புடு முழுமீலு
 நிலையாய் மீஷார்புடு சீரையோக முழுமீலு
 இருந்த நிலமும் மீஷார்வெஸிலீஷு முழுமீலு
 இராணுவ முகாமாச்சு மீஷார்புடு பெரிசுமீலு
 அதனால் மீஷார்வெஸிலீஷு முழுமீலு
 நாங்கள் இப்போ மீஷார்வெஸிலீஷு முழுமீலு
 அகதியானோம். மீஷார்வெஸிலீஷு முழுமீலு

மோடையரின் உலகம்

நான்யம் ஒன்றாயினும்

பக்கங்கள் இரண்டு

பக்கங்கள் இரண்டாயினும்

போர் ஒன்று

போர் ஒன்றாயினும்

வெற்றியும் தோல்வியும்?...

வென்று நிமிர்ந்தவர் யார்?

தோற்று மடிந்தவர் யார்?

இறந்தவர்

எல்லாவற்றையும் இழந்தவர்

இழவு காத்தவர்

இளவயதில் கணவரைத் துறந்தவர்

யாவரும் தோல்வியாளரே!...

உயிர்ப்புப் பெற்றவர்

உண்மையில் வெற்றியாளரே!...

இதை அறியா உலகினர்

யாவரும் “மோடையரே”.

விசித்திர உலகம்

வாழும் தேசத்தை ஒருமுறை
வகைப்படுத்திப் பாருங்கள்

பாழும் உலகில்
வாழும் மக்களுக்கே
வில்லங்கம் என்றால்
செத்தவனுக்குமா?

இது என்ன
அற்ப தேசமா?...
அற்புத தேசமா?...
மித்ர தேசமா?...
விசித்திர தேசமா?...

கண்டு பிடித்தவன்
கண் கலங்கச் சொன்னான்
இது ஒரு விசித்திரமான தேசம்

மற்றவர் தேசத்தில்
கடுகாடு இருக்கிறது
எங்கள் தேசம்
கடுகாட்டில் இருக்கிறது
விசித்திரமில்லையா?

ஒரு புள்ளியில் ஓடும் முட்கள்

ஓடும் மணிக்கூட்டை
ஒரு தரம் நிறுத்திப் பாருங்கள்.

முன்று X நான்கு இலக்கமும்
முன்று கம்பிகளும்
முகம் காட்டி நிற்கும்

ஒன்றன் மீதான்றாய்

ஒரு புள்ளியில்
பொருந்தியிருக்கும் - இவை
உருவத்தில் வேறாய்
உருளும் வேகத்தில் மாறாய்
காட்சி தரும்

மெல்ல ஊர்ந்த ஆழை
பெயரெடுத்த கதையாக
கட்டை முள்
காலக் கணக்கில்

முன் நின்று பெயரெடுக்கும்.

நெட்டை முட்களே

எதற்காக இவ்வோட்டம்? நூலை குண்டு குண்டு
காலக்கணிப்பில் மஞ்சளியல் குண்டு
நீங்களும் பெயரெடுக்க மஞ்சி பாக மஞ்சு
நல்ல வாய்ப்பு

நகர்வை சீர் செய்யுங்கள் - இல்லை

நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள் - வாழ வாழ வாழ வாழ
உங்களால் நாங்களும் பாருமலி வாழ வாழ
எங்களால் நீங்களும் பாருமலி வாழ வாழ
உயிர்ப்புப் பெறுவோம் - அன்றேல் மஞ்சளியல்
எல்லாமே...?...?...?...?...?

நாளையில் இன்று நலியும்

இங்கே

ஒரு அராஜகம்

விழுகம் அமைத்து...

அங்கு

இங்கு

எங்கு என்றில்லாமல்

எங்கும் குழப்பத்தை விளைவித்து

காரணமில்லாமல் காரியங்களை

கற்பிதம் செய்கிறது.

அஞ்ச வேண்டியுள்ளது...

அஞ்சாறு நாளாய்

பட்ட துயர் போதும்

பனியும் குளிரும் என்று

பாயில் சுருண்டது கானும்

இத்தனைக்கும்?...

நம்பியவரைக் கழுத்தறுத்து
தம்பியவை சிலரைத்
தாளம் போட வைக்கிறது

நல்ல தல்ல...

நாளைய எம்மவர் மூச்சு
வீச்சாகலாம்
வீச்சில்
விளக்கங்கள் தெளிவாகலாம்!

அத்தைவதம்

அவன் போட்டியென்று வந்தால் விலகி நிற்கிறான் விலகி நிற்பதால் பயமடைகிறான் என்றில்லை பயந்தவன் போட்டியிட்டால் துணிந்தவன் ஆகிவிடுகிறான் என்று பொருள் ஆகாது சிந்தனைவேறு; பொருள் வேறு வினை வேறு; வில்லங்கம் வேறு வினையால் வில்லங்கம் பிறக்கலாம் வில்லங்கத்தால் வினை சேரலாம் இழப்பதற்கும் சேர்ப்பதற்கும் சம்பந்தம் இவ்வளவு தான் உள்ளது ஒளிவர இருள் போவது போல் ஒளிபோக இருள் கவிவது போல் எல்லாம் மாயை என்று தெரிந்து கொண்டால் மனதுக்கு மகிழ்வு வரும் மகிழ்வும் ஒரு நாள் மாயையாகும்.

பின் தொடரும் பிசாசு

என்னை ஒரு பிசாசு
விரட்டிக் கொண்டிருக்கிறது
ஏன்?... எதற்கு?...
எதுவுமே தெரியவில்லை எனக்கு!

நான் மந்திரவாதியமல்ல
மந்திரக்கோலை ஏந்தித் திரிந்தவனுமல்ல
இருந்தும்... நான்
விரட்டப்படுகிறேன்.

விரட்டப்படும் சந்தர்ப்பம் ஓவ்வொன்றிலும்
“கடந்ததை” நினைத்துப் பார்க்கிறேன்
சிறு வயதில் சொல்லித் தந்த
யாடி, கபடி, குண்டுப்பந்து,
கோட்டுப்பந்து விளையாட்டுக்காக
யாவும் என்னை தப்பித்துக் கொள்ள உதவுவதை என்னி...

பாவம் பிசாசு... தூக்கி மறந்தனால் மூர்பால் விடும்போதன்னென் மறந்து தூக்கியிடப்பட்டால் குதித்துவிளிக் குதிக்கிறது “கார்ட் மறந்திரால் மறந்திருப்பதை இட்டிவிட என்றால் விடும்போதன்னென் நோயோ ஒரு நாள் இதைவிடப் பெரிய பிசாசு இந்தப் பிசாசை தூக்கிச் செல்லப்போவதை உணராது என்னென்?... என்னென்?...

பறிக்கப்பட்ட வாழ்வின் குரல்

எங்கள் வாழ்வு மாலைவரை தெரிந்தும்
இந்த மானிடப்பிறவிகள்
சாமிக்கும் சமாதிக்கும் “சரங்”கட்ட
எங்களையல்லவா சரிக்கட்டுதுகள்
பறித்துப் பழகிய கரங்களுக்கு
எதுவாக இருந்தால் என்ன?
மரமாக, மலராக, மனிதனாக
பறித்துக் கொண்டேயிருக்க வேண்டும்
பறித்து பறித்துப் பாழாய்ப் போனது
நாங்கள் மட்டுமல்ல எங்கள் தேசமும் தான்
நாற்றமெடுக்கும் தேசத்து வாடை
காற்றோடு வந்து எங்களை மட்டுமல்ல
வேறு எல்லா?...
வேண்டாம்!
நிறுத்திக் கொள்ளுங்கள்
எங்களினம் பெருகி
உங்களின நாற்றம் நீக்கி
நறுமணம் வீச நாழுழைப்போம்
எங்களை வாழ விடுங்கள்.

தீ தின்று வெந்து போனோம்!...

அண்மைய நாட்களில்

அலை ததும்பும் மனக்கடலில்

மிதப்பெடுக்கும்

ஞாபக நுரைகள்

இருக்கும் போது

அமைதியாய் கிடந்தவை

இல்லாத போது

கிளர்ந்தெழுகின்றன

வாழ்க்கைக் கோலம்

காட்டிய வகைமையுள்

இதுவுமொரு அம்சமோ!

அன்று பெய்த

அடைமழு வெள்ளத்தில்

மீனாட்சி பாதி பாத்திப் பள்ளத்தில்

ஆனந்தக் கூத்தாடினேன்

அடித்தீர்கள்; அழுதேன்

அர்த்தம் புரியவில்லை
புரிந்தது இப்போது
நான் நனைய
நடுங்கியது உங்களுக்கு.

உச்சி வெயில் தகிக்கும்
நொச்சி வெட்டை வெளியில்
பட்டம் இழுத்தோடி னேன்
குச்சித்தடி கொண்டு
குழற அடித்தீர்கள்
அப்போதும் புரியவில்லை
புரிந்தது இப்போது
வெயில் சுட்டதெனக்கன்று
உங்களுக்கே என்று.

முற்றத்துத் தென்னையில்
முட்டுக்காய் பிடிங்கும் வேளை
தட்டிக் கொடுத்து
தந்திரமாய் இறக்கி

தடி எடுத்து அடித்தவேளை
அர்த்தம் புரியவில்லை அப்போது

முகமறியா

முத்தமாமா செல்லையா

பனை ஏறி விமுந்து

போன கதை சொன்னபோது

புரிந்து கொண்டேன் அர்த்தம் அதை

இன்னும் மின்னும்

எத்தனையோ ஞாபகங்கள்...

என் நெஞ்சில் மிதப்பெடுக்கும்

சுடுகாட்டில்

தம்பி இட்ட தீதின்று

சாம்பலானது நீங்கள்

வெந்து போனது நாங்கள்

வெறும் வார்த்தையல்ல

சத்தியம்.

யதാർത്ഥത്തിന് ഇയാസ്കിയല്

അലൈയൈത് തടുത്തു നിരുത്ത
എങ്കളാല് മുടിയാതു
വെരാല് മുടിയുമ്?

മുടിയുമ് എൻ്റു പുറപ്പട്ടാല്
മുച്ചടന്കുവതുതാൻ മുടിവ.

താലാട്ട് അലൈ എൻ്ഩ
അൻണൈയിൻ മാടിയാ?
കണ്ണു കണി കൂർന്തിരുക്ക
മകിമ്പ്രക്ഷിയിൻ വെണിപ്പാടാ?

ഇയക്കത്തിന് വെണിപ്പാടു അതു!...

ഇയക്കമ്പ് തടുക്കപ്പടിൻ, ഇയല്പു കുലൈയുമ്
ഇയല്പു കുലൈന്തു, വേകമ്പ് കൊள്ളുമ്
വേകമ്പ് കൊள്ളാ, ഉതൈപ്പുക് കൊൾസുമ്
ഉതൈപ്പുക് കൊൾളാ ഉടൈപ്പുക് കൊൾസുമ്
വിഞ്ഞോൺമ അതുവാനാല്
യതാർത്ഥമുമ് അതുവേ.

விழியலில் நகரும் மொட்டுக்கள்

இளைய சமுதாயமே!

விழித்தெழு

வீண் போக்கை விடு

விரைந்து வா!

கரைந்து போகும் ஜீவன்களைக் காப்பாற்று

இருப்பிடம் என்னி

ஏங்கும் ஜீவன்களுக்காக...

பலியாகிப் போன பெற்றோரால்

வலியாகி அதுவே வாழ்வாகி

வாடும் இவர்களுக்காக!

பாலும் சோறும் பணியாரமும்

கூட வே நஞ்சையும் வழங்கலாம்

யார் வேண்டுமானாலும்!

எதுவும் நடக்காதென்றில்லை
எம்முலகில்... விடிவதற்குள்

இவையொன்றும்
கோள்களுக்கிடையிலான ஈர்ப்பு அல்ல
குரோதங்களின் இடர்பாடு.

தோல்வி = வெற்றி

இயந்திரப் பறவைகளின்

இரைச்சல் நின்று

இன்றோடு வருடங்கள்

நான்கு நிறைவாகி.

துண்டோடு அனுப்பியவர்கள்

துணிவோடு வந்திருக்கிறார்கள்

“துண்டு” கேட்டு

உள்நாட்டு போரென

உலகுக்குச் சொல்லி

பன்னாட்டு விதி மீறி

காவு கொண்டவர்கள்

ஐ.நா. வை மீறி

எம் நாவை அடக்கியவர்

எம்நாட்டு வாக்கை

ஏப்பம் விடுவதற்காய்...!

பிழுமே = ரீத்தாகவி

விழி சொரிந்த நீர்
வழி காட்டி நின்றதனால்
மாற்றி அமைத்தோம் போக்கை
விரும்பி அளித்தோம் வாக்கை

விதி வேறாய் போனதால்
வாலாயம் அதுவாக!...
வென்றவர்கள் உறுப்பினர்களாக
தோற்றவர்கள் வாக்காளர்களானோம்.

இன்னை குத்துவது
தீவு தீவு இப்பாலைப்
நால்லும் பங்காலி மாக

தீவு வை நாட்டு
ஏவபிள்ளது, மணது யூ
கண்ணம் இப்பாலை
பாஸ்துமலீசு மப்பா

புனிதம் சிறைக்கும் குளவிகள்

மீண்டும்

கூடு கட்டத் தொடங்கி விட்டன
குளவிகள்

கிழவியையும் கொட்ட

பின்னிற்காத இவை

குடி மனைகள்

கும்பிடு தலங்கள்

குழந்தைகள் இல்லம் என்றாகி

இப்போ

புனித(ர) பூமிகளையும் சுற்றி

அச்சம் வேண்டாம்

நூலெடு

வலை பின்னு

அகல வீச.

பன்னாட்டு வைத்தியத்தால் நினைவு திரும்புதல்

இன்னும் ஓயவில்லை
காய்ச்சலும் மேச்சலும்
வைத்தியம் நடக்கிறது

நாட்டு வைத்தியம் நீங்கி
பன்னாட்டு வைத்தியம்

நோய் கண்டும்
பேய் ஓட்டுகிறார்கள்

வேர் அறுக்க
வெறும் நீர் ஊற்றுகிறார்கள்

பைத்தியம் பிடிக்கிறது

பார்த்திருந்த சிறுவன் - பட்டறிந்து
பாடம் சொன்னான்

அவன் ஒரு தேசம் காண விரும்பினான் - இன்று
தேசம் அவனைக் காண விரும்புகிறது.

கேலியான வேள்வி

பட்டுத் தெறித்த ஓளி கதிரில்
வெட்டிச் சரிந்தன வெள்ளாட்டுத் தலைகள்

அருவி கொட்டி ஓடும் ஆறு போல்
குருதி கொட்டி நனைந்தது பூமி

பினம் திண்ணி மனம் குளிர
பிச்காது வசமானது வேள்வி

வேள்வியால் பிறந்தது கேள்வி
கேள்வியால் நிறைந்தது வேள்வி

கேள்வியும் வேள்வியும்
எங்கள் வாழ்வில் கேலியானது.

கையளிப்பு

நான் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறேன்
இப்போதும!...

என்னெந்த தேட வேண்டாம்
என் நாமம் உச்சரிக்க வேண்டாம்
எனது பெயரால் எதுவும் வேண்டாம்

என்னை நானே உசப்பி - நம்பி
என் வாழ்வை சிதைத்தது போதும்

அப்போது சொன்னது
இப்போது நடக்கிறது
எப்போதும் நடக்கும்!...

இப்போது உசப்புங்கள்
உங்களை நீங்களே
இல்லையெனில்
கைகட்டி; வாய் பொத்தி
சேவகம் செய்ய ஆயத்தமாகுங்கள்
சந்ததிக்கும் கையளியுங்கள்
“திண்டு கொள்ளுக்கலாம்”

கோவண வாழ்வு!

யாழிப்பு

கோபுரம் உயரட்டும்

பிழைத் தூக்கி

“கோவண வாழ்வு” கிழியட்டும்

நூதனம் மாலை

“சாமி” பக்தர்களே

நீஷம் நூதனம் சூப்பு

சரியாக சிந்தியுங்கள்

நூதனம் மாலை

கோவண வாழ்வுக்கு ஒரு

கோடி கொடுங்கள்

நூதனம் மாலை

அவர்கள் வாழ்வில்

கோபுரமாய் நிற்பீர்கள் நீங்கள்

நூதனம் மாலை

உயர்ந்து.

நூதனம் மாலை

தீந்தூக்கில்லை, நூபப்ரீதியை

லக்ஷ்மையைக்கி

யங்கி மகநவில்லை,

நூபமா மாலை நூபமா

தீந்தூக்கில்லை

சம்பிரதாயம்

அர்ச்சகர் அறையில்
ஆயிரம் வேட்டிகள்
அடியவர் வேட்டியில்
ஆயிரம் ஓட்டைகள்.

கவலை

பச்சைப் பிள்ளைக்கு
பால் இல்லை
பரிதவிப்பாள் அங்கொருத்தி.
பிள்ளையார்க்கு
அபிஷேகம் செய்ய
பால் இல்லை என்பாள்
இங்கொருத்தி.

திருப்பாறையிலிருந்து
கிழவாய்வூரிலிருந்து
கொடி வேல்லை.

துளிப்பாக்கள்

பெரும்பான்மையின் துக்கம்
சிறுபான்மையின் சமாதானம்
கொடி வெள்ளை.

அர்ச்சகர் பிழைப்பு
அடியவர் உயிர்ப்பு
அர்ச்சனை.

ஏழையின் நிரப்பந்தம்
பணமியின் சுரண்டல்
சீதனம்.

பல இலட்சக் கட்டடம்

படிப்பதற்கு இரண்டு நாளிதழ்

படிப்பகம்.

பெருமி ரகசர்வ
பிர்ஸி ரூமை டை
வைக்ஸ்

பாதை ஒன்று
திறப்பு விழா இரண்டு
புரிந்துணர்வு.

ஆயை வழியில்

அடிக்கடி குறுக்கீடு

முயல்கள்.

மதுப்பப்பிரி ரெப்போர்ட்
ஏர்ளை ரெஸ்டிள்ளப்
கோட்டை

துறவைத் துறந்தான்
புத்தன் கையில் ஏ.கே.47
மனிதன்.

ஆசி வழங்கிய கை
அரிவாள் தூக்கியது
துறவு.

ஆசி வழங்கிய கை
அரிவாள் தூக்கியது
துறவு.

அர்ச்சகர் கை
ஆசி வழங்கியது
தாய்மை.

புல்லாங்குழல் இசை
மயங்கியது மூங்கில்
எட்டப்பன்.

கொத்தடிமை வியர்வைத் துளி
அதிசய அழகானது
தாஜ்மகால்.

ஒற்றைக்கால் தவம்
உலக சமாதானம்
வெள்ளைக் கொக்கு.

போதிமரம்
அருகில், வதை கூடம்
சோலலிசக் குடியரசு.

பாக்டீரியாவி
மிகிஸ்ரூப் பக்டாகி
பாகால் சீன்

பூவின் கனவு அர்ச்சனை
பறித்தோன் கனவு மலர் வளையம்
கலாசாரம்.

தேர் பற்றிய கனவில் மக்கள்
தூக்கத்தில் இறைவன்
தாய் வயிற்றில் பசி.

கோபுர தரிசனம்

கொட்டை எழுத்தில் “உபயம்”

ஆசீர் வாதம்.

மூவாண்டி

கூலை நல்லூர்

கருவாடு காலையோவி

தேர்தல் காலத் திறப்புவிழா

ஒரு கட்சித் தலைவர் இருவர் நாடா வெட்டு
“துண்டு” விழும்.

வாழும் காலம்

“வதை”

பின், வணக்கம்

மானுட நேயம்.

மூங்கல மிளை பரிசுப் பாடி

நாடுதெடி மீதுவாசி

பை மீட்டியில் பாடி

உள்ளே

உள்ளவரை உமிழ் நீர்
உமிழ்ந்து விட்டால் எச்சில்
நகக்கப்பட்ட பெண்ணினம்.

சவம் வந்து

பெட்டி வந்தது - பின்

பெட்டி வந்து

சவம் வந்தது

இப்போ

பெட்டியும் இல்லை

சவமும் இல்லை.

நீர் ஊற்றுகிறார்கள்
 செடிக்கு
 பூக்களை
 உலுப்பி விட்டு.

நீரிலே செய்திய மூலமாக
 நீச்சா மோட்டிய தூத்துப்பிள
 மாலைகளைப் படித்துக்கொண்டு

நிறுத்திக் கொண்டவர்கள்
 நிம்மதியாய் இருக்கிறார்கள்
 கொண்டாடுகிறவர்கள்
 “நினைவு”படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

புலனாய்வில்
 புலமை பெற்றது
 புலனாய்வு
 “நாங்கள்” சிறையிருந்ததால்.

தூத்துக்குமிகு - தூத்துக்குமிகு
 தூத்துக்குமிகு
 தூத்துக்குமிகு
 தூத்துக்குமிகு
 தூத்துக்குமிகு

வாழ்க்கை ஆரம்பிப்பதற்கு முன்பதாகவே
கற்றுக் கொடுக்கிறார்கள் - நடிப்பதற்கு
“படப்பிடிப்பாளர்கள்”

விகங்குப் பாத்திரம்
மனுப்பி பந்துமலை
நாவாச்சி ரூப் பாத
மாதுக் காலி
மாதுக் காலி

திரை மறைத்து ஊட்டல்
திரையதனில் காட்சி
“மணமேடைப் போலி”

வீட்டினுள் காட்சி
வீதியில் பேச்சு
தொ(ல்)லை.

நாங்கள் வீசியது போவு தங்கப்பீர்மாடு கண்டியால்
வலையைத்தான் போவுமாடு - செக்ரூட்டிஸ்ட்ரோக்கே க்ரூட்டா
அகப்பட்டது மீனல்ல “செக்ரூட்டிஸ்ட்ரோக்கே”
?... ?...

அறுத்துப் பாருங்கள்
வெறுத்துப் போகும்
நம் ஏரி மீன்களை
கிடைக்கும்
பணமும் பிணமும்

எல்லா நாடுகளிலும்
தோணி போகிறது
துறைமுகம் நிற்கிறது
இங்கே தான்
துறைமுகமும் போகப் போகிறது.

எங்கள்

வீதி விஸ்தரிக்கப்படுகிறது
போக்குவரத்துக்காக அல்ல
“போவதற்காகத்” தான்.

திறக்கப்பட்ட ஆலயம்
மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அடியவர்
மீன்குடி யேற்றம்.

எங்களை

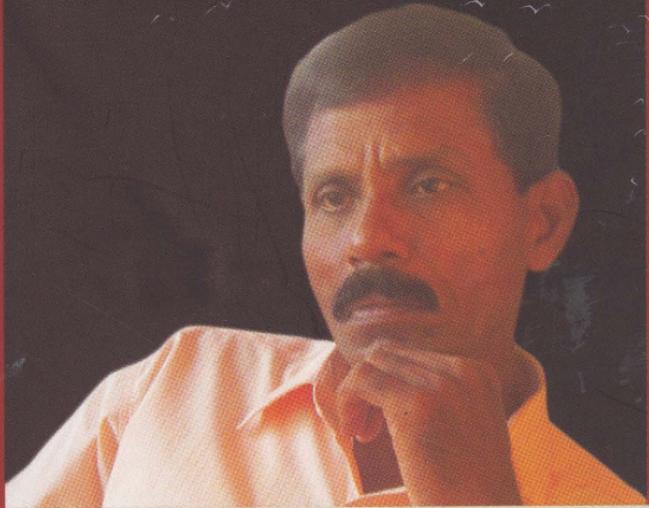
படம் பிடித்தது
பஞ்சம் தீர்க்கவல்ல
“வஞ்சம்” தீர்க்க.

நீதியாக விடும் தனி குடும்பத்தின் மீதான
நீதிகளைப் பற்றி சொல்லும் போது இது ஒரு நீதி
என்று கூற வேண்டும். எனவே, காலத்திலேயிருந்தாலும் அதை
நீதி என்று விட வேண்டும்.

முதலாக உயிரைகளிலிருந்து பெறப்படும் நீதிகளை
நீதியாக விடுவது பொதுப்பாடு என்று கூற வேண்டும்.
நீதியாக விடுவது பொதுப்பாடு என்று கூற வேண்டும்.
நீதியாக விடுவது பொதுப்பாடு என்று கூற வேண்டும்.

நீதிகளை விடுவது நீதியாக விடுவது நீதியாக விடுவது
நீதிகளை விடுவது நீதியாக விடுவது நீதியாக விடுவது

செல்லக்குட்டி கணேசன் அவர்களின் மன அவசங்களுக்கான வடிகால்களாகவே இந்தத் தொகுதியில் உள்ளாங்கும் கவிதைகள் அமைந்துள்ளன. இந்த கவிதைத்தொகுதியிலடங்கும் கவிதைகளை ஒட்டு மொத்தமாக தரிசிக்கும் போது அவை சமூகக்கொடுமைகள், ஏற்றத்தாழ்வுகளைச் சாடுபவையாகவும், காலத்துக்கு ஒவ்வாத மனிதர்களையும் அவர்களின் நம்பிக்கை வரட்சியையும் தோலூரித்துக் காட்டுவன வாகவும், இழந்துபோன வாழ்வின் உன்னதங்களுக்காக ஏங்குபவையாகவும், போலியாக வாழ்பவர்களின் நடிப்புக்களை ஏனாம் செய்பவையாகவும், உரிமையற்று வாழும் மனிதர்களின் சுபீட்சத்தினைத் தேடுபவையாகவும், வாழ்வின் முரண் நிலைகளில் நின்று கொண்டு வாழ்வியலின் தத்துவங்களைத் தேடுபவையாகவும் அமைந்த உள்ளடக்கங்களை வெளிப்படுத்தி நிற்கின்றன. கவிதையின் வடிவம், அதற்கான மொழி என்பதற்கு அப்பால், கவிதைப் பொருளின் சமுதாய முக்கியத்துவம் குறித்து இந்தக் கவிதைத் தொகுதி யிலடங்கும் கவிதைகளின் முக்கியத்துவம் தீர்மானிக்கப்படும்.

- கி.ரோஜேஸ்கண்ணன்

ஜீவந்தி வெளியீடு - 42

250/-